



## זנמיר, אדמונד (נולד ב-1904)

(Edmund Veesenmayer). דיפלומט גרמני ששיתף פעולה עם אדולף איכמן בהוצאת ה'פתרון הסופי' אל הפועל. ו' נולד בבאד קיסינגן (Bad Kissingen), למד כלכלה והיה למרצה במכללה הטכנית במינכן ובבית-הספר לכלכלה בברלין. ב-1925 הצטרף ו' למפלגה הנאצית וב-1944 הגיע לדרגת ס"ס בריגדפירר. ב-1932 נכנס ו' לשירות הדיפלומטי והיה פעיל בבלקן. סייעו לו קשרי הכלכלה שלו כחבר מועצת המנהלים של כמה חברות לכימיקלים, Donauchemie AG (וינה), בנק Länderbank AG (וינה), וחברת החשמל Standard Elektrizitätsgesellschaft (ברלין).

מ-1941 היה ו' קשור לצירות גרמניה בזאגרב (Zagreb), שהיתה אז בירת המדינה הקרואטית, ופעל לקדם את גירוש יהודי סרביה להשמדה. הוא התמחה בתחום זה, ותכופות התלונן אצל שר החוץ של גרמניה, יואכים פון ריבנטרופ, על שהונגריה וסלובקיה אינן נוהגות בעקביות על-פי קו מדיני זה. ב-1944 מונה ו' לנציג הדיפלומטי של הרייך בהונגריה, וממסר עד נובמבר של אותה שנה הקדיש עצמו להוצאת ה'פתרון הסופי' לפועל מתוך שיתוף-פעולה עם אייכמן, ונתן לפעילותו של אייכמן חסות דיפלומטית. להלכה היה ו' כפוף לריבנטרופ, אך למעשה דיווח במישרין לארנסט קלטנברונר ב'משרד הראשי לביטחון הרייך' על מאמציו להבטיח את שיתוף-הפעולה של שלטונות הונגריה עם המשטרה הגרמנית בהשמדתם של יהודי הונגריה.

באפריל 1949 דן בית-הדין הצבאי האמריקני בנירנברג את ו' ל-20 שנות מאסר על פשעי מלחמה שבהם נמצא אשם. בדצמבר 1951 חנן הנציב העליון האמריקני בגרמניה ג'ון מקקלוי את ו' ושיחררו ממאסרו.